

met een veel vlugger zichtbaar succes op het steentekenen toe te leggen. Daarin heeft Dekker het tot een groote hoogte gebracht, getuigen al weer de bijdragen in de *Kunstchroniek*, waarvan hij een reeks van jaren een ijverig en zeer gewaardeerd medewerker was. Zeer fraaie bladen kan men o.a. van hem opslaan in de jaargangen 1861 en 1863, waarvan ik noem: *jonge dame in concerttoilet met waater*, naar J. W. Martens, en *moeder bij de wieg van haar kind* naar Herman ten Kate.⁴⁾ Voor en na dien tijd verschenen van hem lithografiën naar een pittig schilderij van Allebé (*Nadagen*), naar Rochussen (*een veldsmidse, heeren en dames in het duin, het terras, enz.*), naar Willems, (*het atelier*, het origineel in het Museum Fodor), naar Burgers, Jamin en Wijnveld (*moedergeluk*), naar P. F. Greive (het badende meisje, in een recensie uit die dagen „een gevaarlijk onderwerp” genoemd).

Voor al was Dekker gelukkig in zijn interpretaties van Israëls, wiens werken hij meermalen op steen overbracht. In 1866 wist hij in den geest van den meester door te dringen, toen hij de schildrij *De Muze*, zwevende over de aarde, op steen teekende. Ook mocht hij fier gaan op zijn reproducties naar Israëls' *Kreupelen in de sneeuw*, *Kinderen der zee*, *de wieg* en *de eerste stap*, de beide laatsten door hem in opdracht voor de firma Frans Buffa en Zonen gemaakt.

In de manier van teekenen op steen verried zich bij Dekker de colorist en een aanmoediging was slechts noodig om hem, bij het verval der grafische kunsten, een anderen weg te doen inslaan. Hij had het voorrecht

⁴⁾ De titels die de artisten in die dagen voor hun schilderijen kozen, waren soms al heel singulier. Zoo liet een zich verleiden om dezen toestand uit te beelden: „Een bedaagd heer aan zijne dochter het portret ten geschenke gevende van haren minnaar, die, op hare komst, zich achter een kamerschut verstak om onopgemerkt te kunnen hooren wat zij van de gelijkenis denkt”.

Toch was die titel wel noodig, want zonder dien tekst zou men niet licht geraden hebben wat de schilder met zijn situatie had bedoeld.

DE AMSTERDAMSCH E NIEUWMARKT
UIT DE HOOGTE GEZIEN

NAAR EEN SCHILDERIJ

kennis te maken met Israëls, naar aanleiding van zijn litho's naar *le berceau* en *le premier pas* (zoo heeten die beide gravures in de uitgave van Buffa). Israëls was met die beide reproducties zeer ingenomen. Dekker leerde den meester kennen, toen deze woonde op de Prinsengracht, in het huis vóór hem door Herman ten Kate bewoond. Het was in die dagen, dat zijn beroemde schilderijen *Na den storm*, *Van duisternis tot licht*, *Huiselijke zorgen*, zijn naam als baanbreker van de nieuwe school vestigden. Israëls schiep er behagen in zijn denkbeelden ook onder de jongeren ingang te doen vinden en slaagde daarin zonder veel moeite. Zijn geestvol woord en de hartelijkheid en eenvoud van zijn karakter namen ieder voor hem in. Tot den kleinen kring van